

Wiadomości kraiove.

Uw i a d o m i e n i a

C. K. Rządu kraiovego.

I. Najiasniejszy Pan naywyższą uchwałę z d. 9. Wrzesnia 1822 i stosownie do przepisów naywyższego uniwersatu z d. 8. Grudnia 1820 nadać raczył Janowi Bogusławowi Leonhardt mechaniczemu z Gryminy w Saxonii, a teraz w Pradze przy ulicy Henrykowskiej pod N^{ro.} 937 mieszkającemu, pięcioletni przywilej na wynalazek maszyny pralnej i czyszczącej dla fabrykantów kartonu i dla wybielaczy (blecharzów), która się z pralników i walców składa, za pomocą gwichtów do mocnego i lekkiego prania i wyciskania urządzoną, przez wodę, konie albo ludzi w ruch puszczoną być może, i która ten skutek czyni, że karton, maszester i płótno przedzwy i lepiej, jak wszystkie dotąd wiadome maszyny pralne i walce, pierze i czyści, że wyroby te wzdłuż po sześć, ośm, dziesięć i więcej sztuk przez nią tak przechodzą, iż każda nie swoje wymierzoną liczbę uderzeń i cisków otrzyma, i zawsze dostatecznie wody dostarcza, nakoniec że też maszyną trzy, cztery i więcej tysięcy Czeskich łokci w iedney godzinie na czysto wypranemi być mogą.

II. Najiasniejszy Pan naywyższą uchwałę z d. 1. Grudnia r. z. i stosownie do przepisów Patento z d. 8. Grudnia 1820 raczył Wicentemu Strnadt, Ekonomowi na Breitenfeldzie N^{ro.} 40 mieszkającemu, nadać dwuletni przywilej na poprawę aparatu gorzelnianego, która co do istoty zasadza się na tém: 1.) że tak do zwyczajnych gorzelnii ogniem parowych zastosowaną być może; 2) iż za pomocą tej poprawy, na tymże samym aparacie otrzymać można wódkę ośmnastu stopni mocy prosto z roboty, oraz za pomocą bardzo prostej i taniej odmiany w aparacie, która tak podczas jak i po odejściu roboty bez żadnej przeszkody w sześciu minutach uskutecznioną być może, niemniej przy bardzo małym ogniu otrzymać można wyskok podług upodobania 25, 30, 35 do 40 stopni mocy mający bez żadnych

dotatków mieszaniny i bez dystylowania tej wódki; 3.) iż kocioł parowy, wodę przez parę utraconą, sposobem nayprędzszym i nayprościejszym znowu przysparza, wodę chłodzącą, zapobiegając wysuszeniu czapek, zastępuje, i że odchodząca na tym kotle gorzalka za pomocą osobliwego urządzenia bez naymniejszej utraty w dobroci lub ilości, odebrana być może; nakoniec 4) iż z gorzalki ośmnastostopniowej można mieć bez ognia na sucho produkta na 40 stopni tęgosci, i że przy tych wszystkich urządzeniach w ogólności osiągnąć można jak naywiększą oszczędność w drzewie, robocie i wydatkach.

Z Innszbruku. — Towarzystwo mające na czele Radcę nadwornego Benz zawiązało oyczyste Muzeum w Tyrolu. Przedmioty jego są następujące: I. We względzie historyi naturalney. a) Zbiór tak zupełny, jak tylko będzie można zebrać Tyrolskich mineralów i skamieniałości, jako też ułamki ze wszystkich rodzajów gór Tyrolskich, ażeby ze względu jeognostycznego poznać kraj na ieden rzut oka. b) Tyrolski Zielnik, który nie tylko zawierać powinien użytkowe i farbujące ziola, ale oraz także zbiór wszystkich rodzajów drzew kraiowych, szczególnie ważnych we względzie kupieckim. c) Jeologiczny zbiór zawierający iedynie oyczyste osobliwości i zjawiska w tym zakresie historyi naturalney. d) Zbiór naturalnych osobliwości kraiu. II. We względzie artystycznym. a) Galeria obrazów malarzów oyczystych. b) Gabinet sztuk z plodami Tyrolskich artystów, niewyłączając od tego doświadczeń młodych jeniuszów zostawionych samym sobie. c) Sala wyrobów, gdzie znajdować się będą wszystkie plody oyczystych rękodzielni i wynalazków, albo tychże modele. III. W historycznym i statystycznym względzie. a) Zbiór oyczysty antyków, Rzymskich milliariów, nagrobków, pomników i t. d. b) Ile możności zbiór zupełny oyczystych herbów, pieczęci i monet albo tychże odciski. c) Zbiór Tyrolskich dokumentów w oryginalach, albo w wiernych kopiach. d) Zbiór odpisów lub odrysowan znaj-

doiących się w kraju pomników, nagrobków, napisów, posągów, płaskorzeźb it. d. e) Księgozbiór Tyrolski składający się z dzieł i z rękopismów pisanych o Tyrolu, albo przez Tyrolczyków. Muzeum to nazwane zostało Ferdynandyńskiem.

Kurs Wiedenski z dnia 17go Maia: Obligacyja długu Staa 5 procentowe w W. U. 82 3/16 — Obligacyja na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1810 za 100 Zł. W. U. 117 1/2 — Obligacyja na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1811 za 100 Zł. W. U. — — — — — Certyfikaty na pożycz. r. 1811 za 100 W. U. — — — — — Kurs na Augsburg za 100 Kur. 100 1/3 Uao. — Moneta konwenienna za 100, 249 7/8. — Akcye bankowe, jedna po 10 2/5 Zł. W. U.

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia i Portugalia.

Do Londynu przybyły listy z Oporto z d. 18. Kwietnia, podług których Amarante wkroczył do kraju Hiszpańskiego aż po Benavente, a Rego postępując za nim przybył do Sanabrii. Oba te miejsca leżą z tamtej strony granic Hiszpańskich. Amarante chce się z Francuzkiem wojskiem połączyć.

Podług doniesien z Rio-de Janeiro z d. 25. Lutego (w gazetach Londyńskich z d. 2. Marca umieszczonych) Jey Cesarzowie. Mość Królewicowa Jme powiła szczęśliwie d. 17. wymienionego miesiąca Xiężniczke.

Zgromadzenie Deputowanych wszystkich prowincy Brazyljskich, którym z rozkazu Cesarza przelożony ma być projekt do Konstytucyi, rozpocząć się miało d. 26. Lutego.

Hiszpania.

Monitor z d. 6. Maia zawiera w swoim urzędowym oddziale następujące wiadomości od woyska w Hiszpanii: Jenerał Hrabia Molitor na czele całego drugiego oddziału wkroczył d. 26 Kwietnia do Saragossy. Wieczorem wprzody przybyły do niego władze miejscokie, z Malleno, i na ich prośbę posłano tam batalion przednięj straży pod dowództwem Pułkownika Bellanger. Najzupelniejszy porządek panował między liczną ludnością tego wielkiego miasta, której zapas potrzebny był raczej uskramiać niżeli podniecać. Wśród powszechnęj radości i ze świetną okazałością weszli Francuzi do tęg stolicy Arragonii. W zamku Saragossy znaleziono 48 dział, mnogą ilość broni do rzucania i innych strzelb nie mało. Rewolucyoniści przy swoim odchodzie mieli jedynie czas proch zniszczyć. Więcący jak 8000 uzbroionych Arragonczyków połączyło się z drugim oddziałem. Ballasteros ruszył pospiesznie ku Walencji, i wszystkie swoje oddziały ściągnął do siebie. Odłożono bluka-

dę Mequinenzy w skutku porozumienia się drugiego oddziału z Marszałkiem Moncëy, który po odebraniu Rezas blokował zamek Figueras i obroty swoje daley w Katalonii wykonywać będzie. Ważna twierdza Jaca powroconą została d. 24. Kwietnia władzy Króla Hiszpańskiego przez ten sam pułk, który był wyznaczony stać tam na załodzę, a który zajął ją w posiadłość wśród okrzyku: Niech żyje nasz Król ukochany! Niech żyje Ferdynand VII. Niech żyje Religia! Marszałek Ondinot dotąd znajdujący się w Burgos, odbiera codzien nowe oświadczenia niecierpliwosci, z iaką nas w Valladolid oczekują. Mieszkańcy tego miasta dali przeto dowód swojego dobrego sposobu myślenia, że wzięli się do broni by odpedzić zgranię Empeynados, która przybyła pod mury dla wzięcia z sobą Hrabiny Odonnel małżonki Jenerala Poruczniaka, iednego z najwierniejszych slug Króla. Kolumna pod dowództwem Jenerala d'Albignac pierwszego oddziału krąży pomiędzy Burgos i St. Ander dla oswobodzenia tego miasta i dla wsparcia Hiszpańskiego woyska pod Jeneralem Quesadą blokującym Santore. Woysko to opanowało d. 21. zamek Laredo przezco zostało panem portu Santony. Mniew znaczna potyczka zapadła między wojskiem blokującem Pampelunę i kilkuset ludźmi z załogi, którzy zrobili wycieczkę dla odebrania dostawy żywnosci i napadnienia oddziału szóstego liniowego pułku (dywizyi Jenerala Conchy) lecz odpedzono ich natychmiast do Pampeluny ze stratą wielu zabitych i koło dziesięciu ranionych. Porządek i spokojność panują w wszystkich prowincyach gdzie się nasze woysko znajduje. W głównęj kwaterze w Witoryi d. 30. Kwietnia. Na rozkaz Jego Królewicowska Mości Jenerał Major Hrabia Guillemint.

Jnerał Egua oznaczył w odezwie wartość obiegu monet Francuzkich w Hiszpanii. Odezwa ta kończy się rozkazem do mieszkańców miejsc zajętych przez woysko Francuzkie, ażeby dostarczali mu żądany żywnosci, za cenę, którą każdego poranku władze municypalne oznaczą.

Gazeta »Gwiazda« donosi z Madrytu pod d. 15. Kwietnia, że Municypalność i wszystkie urzędy gotują się tam do opuszczenia Stolicy; wypróżniano także woyskowe magazyny. Im więcej tym sposobem wszystko oddalają, coby ludowi nieszczęśliwe powstanie w roku 1820 przypominać mogło, tęg skwapliwie wdycha ón za powrotem tych, co mu Króla jego oddał małą. Abisbal dowodzi 4000 do

5,000 żołnierzami, których porozstawił daleko od siebie, a szczególnie jazdę o mil piętnaście od piechoty, tak dalece, że namiętną prawie, jakoby chciał ulżyć wyszcie Francuzów; a przez to samo ile możności zatrzeć zdradzie z roku 1820. Wiele Neapolitanczyków i Francuzów, którzy wyruszyli w pole, powróciło znowu do Madrytu. Rozbrojono nie tylko gwardyja Narodową pieszą i konną, ale nawet inwalidów, czem rozgniewały się te wszystkie oddziały. Hrabia Castro - Torreno i wielu innych więźniów uciekło; a naczelnik polityczny za wdaniem się umiarkowanej części mieszkańców kazał zamknąć klub St. Fernando. Wiadomość, że wexle na 60,000,000 realów, które stan handlowy Madrytu wydać miał dla Ministrów, w Anglii protestowane zostały, zadala kredytowi Rządu Stanów cios ostatni. Royalistyczni powstancy rozszerzają się aż do Medyna Sidonia w Andaluzyi.

Monitor z d. 8. Maia zawiera następujące depeze z Pancorbo przybyte d. 6. Maia o 5 godzinie wieczorem przez telegraf z Bajonny do Paryża:

»Główna kwatery była wczoraj w Mirandzie. Lud zgromadził się z ochwodu mil kilsku dla wyrażenia radości swojej z powodu oglądania Xięcia Angoulême. — Monitor dodaje tę uwagę, że z przyczyny nadeszłej nocy nie można było wiedzieć, czyli depeze tu się kończyły, lub czyli jeszcze ciągnęły się dalej.

Monitor z d. 9. b. m. umieścił tendancy ciąg, który opiewa w sposób następujący:

»Dwizya Jenerała Molitor stała d. 4. około Cinca, a wojska jego zapędzły się aż po Calatalud i Daraco.»

»Ballesteros czyni ciągle cofające się obroty przez Terruel i Molinę.»

»Royalistyczna załoga Jaci wzięła to miasto w posiadłość.»

Dalej zawiera Monitor z d. 9. t. m. jeszcze następujące depeze z Brywieki z d. 7. Maia o pół do 3. godziny po południu telegrafem z Bayonny do Paryża nadesłane:

»Właśnie przybyła tu główna kwatery Xięcia Angoulême.»

»Zapat Hiszpanów wznosi się dnia każdego.»

Wielka Brytania i Irlandya

W bardzo długiej mowie, którą miał P. Canning d. 29. Kwietnia wieczorem w Izbie Niższej mówił o Ministrach Francuzkich z daleko większym pomiarowaniem i grzecznością niżeli wpródy; przyczém oddał szacunek charakterowi i talentom P. Chatenbriand. Opowiadał on, że co się tycze odebrania Hi-

szpańskiego okrętu przez okręt Jean Bart w Indyjach Wschodnich, przysłał Rząd Francuzki przez telegraf oświadczenie do Londynu, że nie wie nic jeszcze urzędowego o tym wypadku; że okręt Jean Bart nie jest umocowany do robienia zdobyczy i że na każdy przypadek Rząd Francuzki starać się będzie o surową sprawiedliwość.

P. Macdonald wniósł d. 28. Kwietnia w Izbie Niższej podobny projekt ganiący postępowanie Ministrów w sprawie Hiszpańskiej, jaki wniósł Lord Ellenborough w Izbie Wyższej przed kilku dniami, lecz P. Stuart Wortley uczynił dodatek, że Izba przystała zupełnie na zasady, podług których kierowali się Ministrowie w ich ukłaczach i że najmocniej ubolewa, iż te układy nie odwrócili wojny. Dowodził, że neutralność jest najmniejszą i najlepszą polityką, którą Anglija w tej chwili zachowywać powinna i że Izba gotowa jest dać Rządowi najszybszą i najgorliwszą pomoc, gdyby nieszczęśliwym sposobem zmuszoną była przerwać tę neutralność. — Rozprawy względem tego zajęcia trwały już przez dwa wieczory ciągle; na posiedzeniu d. 29. mieli sławne mowy Kanclerz Skarbu, Sir Fred. Robinson i P. Peel, Sekretarz Stanu Spraw Wewnętrznych. Spodziewają się, że P. Canning d. 30. mówić będzie i że na dniu tym rzecz cała ukonczoną zostanie.

Sir Robert Wilson w liście pisany d. 22go Kwietnia żegnał się ze swoimi konstytucentami (wyborowymi mężami miasteczka Southwark koło Londynu) mając wyjeżdżać do Hiszpanii, gdzie chce na polu bitwy pomagać obrońcom prawa Narodowego, oświadczył wszelako, że tylko jednego skinienia potrzeba z ich strony, jeżeli za dogodniejszą rzecz pozycyją, ażeby nieodsuwając się od »Parlamentarckich robót, poświęcał się obronie ich mieszcowskich korzyści.

Główne rezultaty, które okazały się rezultego roku przy Angielskiej krajowej Administracyi, można ogólnie na 6 następujących rubryk podzielić: 1) Spadnienie wydatków krajowych na 2,000,000 funt. szter. w porównaniu z ostatnim rokiem; 2) postnowienie rocznego funduszu 5,000,000 funt. szter. w celu umorzenia długu Stanu; 3) przez ieden skarbowy obrót zmniejszona piąta część długu Stanu chrońona w kapital 150,000,000 funt. szterl.; 4) zamiana płacy wojska i marynarki wynosząca corocznie 5,000,000 funt. szter. na dochody, które w przeciągu 45 lat zupełnie ustają; 5) przez te oszczędności pomniejszony roczny podatek o 3,300,000 funt. szter.; nakoniec 6) przypro-

wadzenie do skutku wielu środków pomnażających obieg gotowych pieniędzy.

Po trzydniowych rozprawach uchwalono d. 30. Kwietnia w Izbie Niższej dziękczynny adres do Króla z powodu przelożonych Parlamentowi aktów urzędowych. P. Macdonald (jak już o tem była wzmianka w ostatniej gazecie), wniósł z Oppozycji, ażeby adres był ułożony z zupełną nagana Ministrów. Sir Stuart Wortley ze strony Ministerjalnej przelożył w formie dodatku, ażeby ułożony był ów adres z pomarkowaniem. Powiedział ón, że gani wprawdzie równie, iaki P. Macdonald całe postępowanie Ministrów przeciw Hiszpanii, lecz Anglii, co tylko było można w tych okolicznościach, uczyniła wszystko dla zapobieżenia wojnie, a iey polityka wymagała zarzecz pierwszą neutralności. Izba powinna wyrażać głęboki smutek z powodu bezowocnych usiłowań Króla Jmci dotyczących się utrzymania pokoju w Europie i życzyć szczęścia JKMości, że nie należy do téj wojny, do której nie wzywały Go sui honor, ani układy, ani korzyści Państwa. Wszelako Izba przydać ma zapewnienie, iż ocenając wszelkie korzyści pokoju, gotowa jest każdego czasu z gorliwością i miłością wspierać środki, które JKMość pocztyła za potrzebne do ochrony obowiązków układu, honoru Korony, praw i korzyści Narodu. — W téj myśli przyjęto adres 372 głosami przeciw 30.

Francya.

W Niedziele d. 4. Maia po Mszy Świętęj przyjmował Król Jmci Ministrów, Marszałków Państwa, wyższych urzędników iego Domu, Parów, Deputowanych, równie, iak i wojskowych różnych stopni, ogółem wszystkich mających wstęp. Dniem wprzód, to jest, d. 3., iako w rocznicę wiazdu swojego do Paryża w r. 1814 przyjmował Monarcha życzenia tego szczęśliwego wypadku od Monsieur, od Xiężny Berry, od dzieci Francyi i od Xiężny Orleanu.

Wielka Deputacyja Izby Deputowanych miała ten honor złożyć dnia wspomnianego życzenia Królowi Jmci, przy której sposobności Prezydent Izby P. Ravez, wyrażał się w ten sposób: »N. Panie! Już to dziewięć lat, iak Stolica odbrzmiewa odgłosem radości i miłości Twoich wiernych poddanych. Wspomnienie tego, co WKMość od owęj pamiętnęj epoki naszego wyhawienia uczyniłeś, wznawia corocznie w całym obwodzie Państwa owę wielką ra-

dość, którą wzniecił powrót JKMości na łono swoich krain. Dzisiaj zaś iednoczą się błogosławieństwa iinego zowu Narodu z wyrazem naszej wdzięczności i naszego sposobu myślenia. Nie zadługo cała Hiszpania podobnie Francyi WKMości spokoyność, pokoy i szczęście winna będzie. N. Panie! Twoi wierni poddani, D-putowani Departamentów ośmielają się obwieścić WKMości naprzód tę nową sławę. Będzie ona godna serca WKMości; a życzenia wyrzeczone względem zdobycia prawności, okazyją niezmienną podległość i głęboki szacunek, którego wyraz prosimy WKMości przyjąć łaskawie.«

Król odpowiedział: »Z wielką radością odbieram wyraz sposobu myślenia Izby Deputowanych. Przyjmuję tę szczęśliwą przepowiednię, którą Mi WPanowie swoim imieniem oznajmicie i użytkuję z sposobności, w której mogę WPanom powinnować iakię gorliwości i takiego pospiechu w robotach.«

Francuzka Akademia, Królewski Sąd Paryżki i Rektor Paryżkiego Uniwersytetu, Abbé Nicole mieli także honor złożyć na dniu tym życzenia JKMości.

Monitor zawięra dzienny rozkaz z Bordeaux z d. 28. Kwietnia, podług którego Madame, Xiężna Angoulême, przeglądała gwardyją Narodową i woysko liniowe w Bordeaux i postawę tego woyska zupełnie była zadowolona. Gdy Xiężna Jeymość przeszła przez szeregi woyska, postępowały one potem wśród okrzyku: »Niech żyje Madama! Muzyka dzwiewiąt-go lekkiego pułku miasto grania marszu przechodząc, śpiewała piosnkę: »Niech żyje Król! Niech żyje Francya!« Xiężna Jeymość kazała rozdać po półbutelki wina każdemu przytomnemu żołnierzowi woyska liniowego.«

Włochy.

Dnia 2go Maia wpłynęła do Livorno Sardynska wojenna fregata sil Commercio di Genevo, mająca 58 dział i zatłogę ze 400 ludzi pod Kapitanem Wright. Xiężę Carignan ze swiątą swoją udał się na iey pokładzie do Marsylii, dokąd fregata d. 3. zrana o 6 godzinie z pomyślnym wiatrem odplynęła. Z Marsylii pojechał Xiężę lądem do Xiążęcia Angoulême do Hiszpanii. N. Matzonka Xiążęcia, Arcy-Xiężna Marvia Teressa, zaraz po odiezdzie swojego Meza powróciła do Florencji, gdzie stanęła dnia tego samego po południu.

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest XLII. Numer Rozmaitości.)